

"גוויית החלל"

סבי סבי | רכב ישראל ופרשיו |

שיר - הספד שחובר ע"י יואל משה סלומון. בן י"ג שנה
בעת הלוויית הראשון. הי"ד. י"ט אלול. תרי"א (1851)

עוד כשמך ישראל
כן בכוח היית
גם את מלאכי א-ל
בגבורה שרית

נהיית דממת לילה
שוררת עליך
והחושך והאפלה
כמעיל תכסך

שם בעמק הבכא
קול יליל נשמעת
מאנקת חליכה
לב אבן קורעת

וכנשר בקרב
על אויב דאית
והמון ברקים רב
עליהם רבית

הוי עד אנה תישן?
גבור נפל לכרוע
העד תכלה כעשן?
ועדי תתם לגווע?

הוי שוד ופרץ
הוי גבור ישראל!
שם שוכב ארץ
חלל. בדם יתגאל

מקול רעם קשתך
תבל רעשה
ומברק חניתותיך
ארץ געשה

ראה נא והביטה
כי הוכית שואיה
עלי גווע המרוטה
ינהר דם מכה טריה

חדות - פנהו
הה מה נורא
נבל - תפארתהו
הדוהו קדרה

גם גבורי ארץ
כדשא אומללו
ולשוד ולקרץ
מעברתך נפלו

כל תואר מפלצת
ותמונת בלהות
עליך נוצצת
בדם ודמעות

מבין דממת ליל
למה כה תיאנח?
הוי גבור החיל
מדוע מר תצרח

גם עתה כלפנים
הבאים עדיך
וכרוב כח ואונים
תכריע קמיד

דמיונך כשחל
כרע נפל הנהו
ועורבי נחל
נקרו ערפהו

למה נמות ארצה
באין חיים ורוח?
ולבושת ולשמצה
דומם כה תנוח?

קול ברמה
בשופר השמיע
ולערוך מלחמה
על אויב תריע

כן המון אויביך
כפריצי חיות
סביב נפשך
לטרף הומיות

האם בדמי ימיד
לשחת הומת
ומהמון חיצו אויביך
הלנצח נכרת

ונקום נקמתך
מצורר וצר
ושלם לאויבך
על שפך דם ניגר

מסגור לבך
חלבך ינוקו
ובפלג דמך
ככלבים ילוקו

אכן עוד חי הנדו
עוד אומץ וגבורה
הן יפעם בעורקיך
עת דבור תעירה

עורה נא ישראל
מתרדמת ליל
עורה זרוע אל
עורה-אזור חיל

עורה נא עורה
מתרדמת ליל
ועוז התאזרה
איל גבור חיל

אך תרדמה גדולה
תרדמה איומה
עליך הה נפלה
זה מימים ימימה